

РЕШЕНИЕ

№ 5625

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4368** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба от П. Д. Т., срещу мълчалив отказ на кмета на район К. село, СО да предостави на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление РКС22-ЕВ01-10 от 01.03.2022 г. Като посочва, че заявената информация представлява обществена такава и не попада в изключенията, предвидени в закона, на основание които може да се откаже достъпа, както и че съгласно изискванията на ЗДОИ, мълчалив отказ не е допустим, жалбоподателят иска мълчаливият отказ да бъде отменен, а ответникът – да бъде задължен да предостави поисканата информация. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът - кмет на район К. село, СО чрез представител поддържа становище за неоснователност на жалбата, тъй като в заявлението по ЗДОИ бил посочен неточен адрес на заявителя.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното.

Жалбоподателят е подал заявление по ЗДОИ до кмет на район К. село, СО за получаване на информация, както и да му се предоставят документи на посочен адрес на електронна поща кой е избрания изпълнител за премахване на гаражни клетки в кв. Л., въз основа на който се изпълняват дейности по премахване на същите.

В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията, изтичащ на 15.03.2022 г., отговор не е предоставен на жалбоподателя.

Както твърди, единствено от местната администрация е получил на ел. поща потвърждение, че заявлението му е прието, което е и доказано обстоятелство от материалите по административната преписка.

Ответник, чрез представляващ, не отрича, че по заявлението на жалбоподателя няма произнасяне, тъй като не се четял адрес, а след подаване на жалбата до АССГ, действията на администрацията са преустановени.

При така установената фактическа обстановка, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в съда на 29.04.2022 г., от което следва, че оспорването на мълчаливия отказ е в срок, подадено от лице, участник в административното производство по подадено от него заявление до административен орган и е процесуално допустима за разглеждане по реда на чл. 40 и сл. от ЗДОИ

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на район К. село, СО за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 01.03.2022 г.

Срокът за предоставяне или отказ от предоставяне на поисканата информация, съгласно чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, е 14-дневен и изтича на 15.03.2022 г. Срокът за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административния орган е бил длъжен да се произнесе /чл. 149, ал. 2 АПК/ и изтича на 29.04.2022 г.

Кметът на район К. село, СО е сезиран със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, подробно описана в заявлението, подадено по надлежния за това ред, в писмена форма, по електронна поща заведено е в регистрите на общинска администрация и съдържащо изискуемите от ЗДОИ реквизити, на което ответния орган не е отговорил в законоустановения срок. Между страните е разменена кореспонденция, затова, че в заявлението не е посочен адрес за кореспонденция, по изискването на чл. 25, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ и отговор на това уведомление. В нормата на чл. 25, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ единствено изискване е посочване на адреса за кореспонденция със заявителя. Няма изискване да е административен, постоянен или настоящ адрес по ЗГР. Достатъчно е да е посочен адрес за обратна връзка, на който да се изпращат съобщения и/или актове на администрацията. Посочените телефон и ел. поща напълно отговарят на изискването по тази разпоредба.

За да възникне задължение за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществената информация за административния орган, същия следва да е сезиран с надлежно подадено заявление, което да съдържа определени реквизити. Едва след това, органът следва да преценява дали поисканата информация следва да бъде предоставена.

В чл. 25 ЗДОИ, законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация съдържа, а именно трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Посочени са трите имена на

заявителя, посочен е телефон за връзка и електронен адрес за кореспонденция, както и е посочена предпочитана форма за получаване на информация. В описанието на исканата информация, същата е достатъчно ясно и конкретно уточнена. За органа няма никакво съмнение какъв е начина, по който заявителя желае да получи информацията.

При преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено. Не се спори, че на заявителя/жалбоподател не са съобщавани по телефон или по ел. поща каквито и да било указания по редовността на заявлението.

Кметът на район К. село, СО е "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно ал. 1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", а според ал. 2 на същата разпоредба, този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Кметът на район към Столична община е орган на местно самоуправление на територията на района, поради което същия е задължен субект. Съгл. чл. 58, ал. 1 от АПК, непроизнасянето в срок, се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливия отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомят писмено заявителя за своето решение. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задължения субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени / чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ/, респ. да мотивират отказа при преценка за основания за това. В случая акт не е постановен и административното производство не е прекратено. При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а непроизнасянето в срок формира мълчалив отказ

по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът дължи произнасяне с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането /чл. 28, ал. 2, вр. п с чл. 34 от ЗДОИ/, така и когато отказва да предостави информация /чл. 38 от ЗДОИ/. В случая липсва произнасяне по заявлението, което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на 58, ал. 1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от закона и на това основание подлежи на отмяна. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Това е така, тъй като, специален закон, ЗДОИ, дерогира нормите на общия такъв АПК и в частност - на чл. 27, ал. 2, т. 1 от него.

Поради изложените мотиви мълчаливият отказ за предоставяне на обществена информация на кмета на район К. село, СО, следва да бъде отменен. Тъй като издаването на решение по ЗДОИ изисква оценка от страна на административния орган, включително и на обстоятелствата, представляващи основание за отказ за предоставяне на информация, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по същество. След преценка на вида и характера на исканата информация, и на реда, по който тя може да се предостави, задълженият субект следва да постанови писмено мотивирано решение по заявлението, с което да предостави или да откаже да предостави исканата информация, ако са налице законови пречки за това, включително и тези, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

В такъв смисъл е и постоянната съдебната практика на Върховен административен съд на Република България.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливия отказ отменен.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса -10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район К. село, СО по заявление с вх. № РКС22-ЕВ01-10 от 01.03.2022 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, подадено от П. Д. Т..

ВРЪЩА преписката на кмета на район К. село, СО за произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от съобщаването му.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Д. Т., съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия